

En anmeldelse af OVER-DANMARKS aktuelle Rapport om

Gaderummet-Regnbuen

(Rapporten er anmeldt nedenfor, af Peter Schmidt)

Men vil OVER-DANMARK forsøge at bruge denne misvisende Rapport til at få lukket Gaderummet under den nuværende

[Trussel om udsmidning hjælp ?](#)

Nedenfor er JUST-WELLS anmeldelse af Rapporten:

Når en voksen slår et barn lærer barnet at slå,
når man skælder det ud lærer det at skælde ud,
når man roser det lærer det at rose,
når man respekterer det lærer det at respektere, osv.
Frit citeret fra *I begyndelsen var opdragelsen*, af [Alice Miller](#).

OverDanmarks Rapport skyder Gaderummet-Regnbuen ... i skoene

Peter Schmidt anmelder:

En [kulturanalytisk evaluering](#) af initiativerne Gaderummet-Regnbuen
Maj 2001, af Kirsten Marie Bovbjerg & Mette Kirk

OverDanmarks Rapport

Gaderummet er et selverklæret antipædagogisk/ikke-opdrager værested for hjemløse unge – dvs. Gaderummet-Regnbuen er et sted hvor man ikke opdrager, men tværtimod støtter disse hjemløse unge på deres egne præmisser. Alligevel taler Rapporten om "... udfordringen rettet mod opdragsgiveren, som er Gaderummet-Regnbuen." (side 80)

Rapporten vurderer Gaderummet-Regnbuen ikke på dets egne præmisser, men på præmisser der kommer udefra, paradoksalt nok fra en traditionel institutionsopfattelse, fra systemets opfattelse og tankegang.

Hele Rapporten er gennemsyret af en institutionsopfattelse der i bund og grund og a priori er en afvisning af Gaderummets antipædagogik og kritisk psykologi, af antipædagogisk tænkning og praksis. Rapporten afslører en grundlæggende uvidenhed og indrømmet

modvilje til at sætte sig ind i, antipædagogisk tænkning og praksis:

"Der har været kritik af vores spørgsmål til stedets måde at fungere på og til stabens holdninger. Endelig har der været en del opstandelse omkring vores holdning til kritisk psykologi. Her har vi anført at vi som etnologer ikke med rimelighed kan indgå i en faglig debat om kritisk psykologis fortrin i den udlægning det har i Gaderummet-Regnbuen."
(side 80)

Det bestående samfunds Rapport

Er arbejdsmarkedet en af de hel rigtige løsningsmodeller for de unge i Gaderummet?

(Det mener Rapporten. At arbejdsmarkedet er en af de rigtige potentielle løsningsmodeller for de unge i Gaderummet - står at læse på side 86.)

- **Rapportens** arbejdsmarkedsfiksering springer denne anmelder i øjnene, da der f.eks. ikke i Rapporten findes nogen

forestilling om en udvikling henimod en slags "borgerløn" eller anden personlig, økonomisk sikring til den enkelte unge i Gaderummet.

Men en sådan personlig sikring ville i så fald tilføre de unge en bedre og tryk trivsel, som igen kunne pege på evt. integrationsmuligheder i det øvrige samfund – arbejdsmarkedet eller ej.

- **Rapporten mangler en vision om et velfinansieret Gaderum til trods for at netop dette er Gaderummet-Regnbuens højaktuel strategi:**

F.eks. arbejder Gaderummet-Regnbuen henimod en forsvarlig og lovlig overnatning for de unge der måtte ønske det. Gaderummets eget ønske om et Fattigdomshus for unge hjemløse nævnes knap nok i mere end i en fodnote, hvorfor mulighederne i et sådant hus slet ikke tages alvorligt af forfatterne til Rapporten. Og derfor er det småt med en forestilling om f.eks. gennemtænkte aktiviteter på de unges præmisser i et sådant hus. Men et sådant velfinansieret grundlag ville uden tvivl være en forudsætning for, at de unges motivation, selvtillid og integrationspotentiale i samfundet kunne frigøres optimalt, hvis det er det som de unge selv mener at have brug for, evt. til at komme ind på arbejdsmarkedet og dermed blive integreret i det "normale" samfundet.

Man må tage sig til hovedet når disse egentlig banale indbyggede muligheder i Gaderummet-Regnbuens højaktuelle strategier stort set er fraværende i Rapportens forestilling om hvad Gaderummet kunne udvirke, hvis bare de økonomiske ressourcer var tilstede. Rapporten kunne have forsøgt at se hvilke muligheder der ligger i Gaderummets nuværende ideologiske og psykologiske ramme. I stedet gør Rapporten alt for at fravriste Gaderummet-Regnbuens dets antipædagogiske (eller kritisk psykologiske) grundlag.

- **Rapporten sår tvivl om hvorvidt fattige politisk engagerede unge er berettigede til fattighjælp ud fra en betragtning om hvorvidt disse er de svageste og dermed mest trængende unge i samfundet**

Rapporten skriver:

- "Vi kan ikke afgøre hvem der tager sig af de svageste." Rapporten skriver at de ikke ved om Gaderummet-Regnbuen tager sig af fattige eller om det er noget som andre gør?

Rapporten skriver endvidere:

"Hvis man kan gøre gældende, at man netop tager sig af en ellers overset gruppe, så har man en position for forhandling. Vi mener, at se diskussionen om fattigdom i dette lys, som det fremtræder i Gaderummet?" (side 55).

- **Rapportens diskussion om hvorvidt politisk engagerede unge**

(der i Rapporten sammenlignes med apolitiske narkomaner og prostituerede, men som måske bedre kunne sammenlignes med politisk engagerede flygtninge) **er "svage" eller ej, er og bliver en ørkesløs afledningsmanøvre.**

Fordi, "svag" eller ej, så er det ihvertfald et statistisk faktum at selve arbejdsmarkedet lægger hindringer i vejen for mange typer "svage" (dvs. flygtninge, indvandre, politisk aktive unge og narkomaner):

1. **Arbejdsmarkedet vil hverken integrere politiske flygtninge eller etniske minoriteter** (disse har en arbejdsløshed 3 gange så høj som blandt etniske danskere).

2. Arbejdsmarkedet vil måske ikke integrere politisk engagerede unge. Men politisk eller ej, arbejdsmarkedet holder de unge ude herfra.

3. Arbejdsmarkedet vil ej heller integrere apolitiske narkomaner og prostituerede.

Arbejdsmarkedet vil i det hele taget slet ikke ansætte marginaliserede individer, svage eller ej, medmindre staten sørger for at arbejdsgiverne kan tjene penge ved at ansatte disse.

• **Et apropos til sammenligning:**

Er politisk forfulgte flygtninge "svage"?

Svaret kan besvares med endnu et spørgsmål:

Hvilke kompetencer har en politisk flygtning i Danmark og vil Danmark tage imod disse ressourcer?

Desværre er det en kendsgerning, at selv hvor der er tale om højt uddannede akademikere så vil arbejdsmarkedet ikke ansætte disse. Men kan vi med nogen som helst rimelighed kunne kalde disse mennesker for "svage" ?

Heller ikke de unge i Gaderummet kan kaldes for "svare". Men de er fattige og de er på "røven" som det hedder og de har brug for hjælp!

Bredt vurderet kan man sige, at arbejdsmarkedet nægter at integrere mange slags mennesker. Derfor er det meningsløst at gradbøje disse grupper "svaghed" eller "styrke" i forhold til hinanden, men det er præcist hvad Rapporten gør. Man kan mistænke Rapporten for at være forudindtaget i forhold til politisk aktive mennesker i det hele taget.

**Rapportens kap. 6: Den sociale Udstødelse:
Modskolekultur.**

Rapporten vurderer arbejdsopgaverne i Gaderummet. Men i rapporten objektgøres desværre de unge som afviser skolen. Det bliver de med begreber som "modskolekultur" uden at der stilles spørgsmål ved skolen. Holdningen til skolen er ukritisk og bruges til at slå de unge i hovedet med:

"Modskolekultur finder vi ofte hos unge fra den tidligere ufaglærte arbejderklasse, som har et negativt syn på boglig uddannelse, som enten latterliggøres eller afvises."

Desuden mener Rapporten:

At unge skal have faste rammer, de skal ikke selv gøre egne erfaringer med selvorganisering:

"Netop brudte uddannelser viser, at man har vanskeligheder med at organisere sin tid og opfylde sine mål. Disse træk skinner også igennem ved de unge i Gaderummet, det er derfor med stor sandsynlighed ikke muligt for dem at tilrettelægge et fuldtidsarbejdsforløb på egen hånd. Arbejdet må sættes i faste rammer. Den enkelte skal forklares at det er den og den opgave der skal løses, og for det får du en løn, du kan forvalte som du vil." (side 75)

Men det er min overbevisning at en antipædagog som Kalle Birck-Madsen vil kunne give de unge de bedst tænkelige muligheder – hvis der blev tilført de anmodede ressourcer til Gaderummet.

Apropos: Små jobs i Gaderummet.

"... deres frihed er på sin vis begrænset, fordi de ikke har mulighed for at vælge deres fremtid på samme måde som deres jævnaldrende".

Side 76.

Rapporten mener grundlæggende at de unge ikke er i stand til selvstændigt at tilrettelægge og udføre selv små jobs i Gaderummet da de unge ikke besidder kompetence til selv at udføre disse småjobs, også selvom de får løn for det.

Men dette problem kan løses ved eksemplets magt, ved at staben demonstrerer overfor de unge engagement baseret på frihed:

Rapporten om gensidig respekt og forståelse af "den anden"

"Når man fra stabens side på nogle fronter udviser en vis kulturlblindhed i forhold til brugernes situation, har vi fundet det relevant at diskutere på hvilken måde staben formår at bibringe brugerne viden om anvendelige normer for deres fremtidige liv udenfor Gaderummet og herved udvide deres handlemuligheder."

Men det antipædagogiske svar er selvfølgelig:

Ved stabens eksemplariske magt

(Kommentar:

Er det overhovedet sikkert at staben er "blind"? Og hvordan kan, eller hvorfor skal, nogen overhovedet "... bibringe brugerne viden om anvendelige normer for deres fremtidige liv udenfor Gaderummet ..."

? Jamen, er Rapporten slet ikke klar over, at vi netop lever i en tid hvor INGEN ved hvilke normer der bliver gældende for de unge i deres "fremtidige liv udenfor Gaderummet" !

Rapportens påstand alene gør Rapporten inkompetent mht. en kritik af Gaderummets strategier for de unge. At argumentere som Rapporten gør minder om at påstå at katten ikke kan svømme og herefter klandre den at den ikke svømmer.)

Side 77

" Fra Gaderummets side har man meget den holdning, at samfundet skal kunne rumme også de skæve eksistenser. Derfor skal der også være plads til Gaderummets brugere på et feriehotel i Spanien. Det kan man som udgangspunkt ikke være uenige i. Dertil kan Kalle Birck-

Madsen sikkert have ret i at en stor gruppe unge altid vil skabe ravage på et hotel for børnefamilier og ældre. Hans beskrivelse af ferien med brugerne er præget af fortællinger om, at man er blevet misforstået og uretfærdigt behandlet. Det bliver eksempelvis i beretningen beskrevet som meget uretfærdigt, da hotellet kræver erstatning for smadrede døre og skabe. Det kan godt være skaderne kunne udbedres med et par søm og lidt lim, men det er et erstatningskrav, som alle andre også ville blive mødt med. Det fremgik af beskrivelsen, at skaderne ikke var blevet udbedret af Gaderummets brugere men skulle klares af hotellet."

...

"Det virker som om man i Gaderummet - Regnbuen har mest fokus på de andres negative syn på en selv og ikke så meget på en forståelse for, at andres intentioner og forventninger til den social sameksistens er anderledes, men ikke forkert af den grund. Der er mange forhold, som kan være med til at give unge som er brugere i Gaderummet en marginaliseret tilværelse. Man kunne tænke sig at et større fokus på, hvad man selv signalerer og giver udtryk for i sameksistens med andre, kunne give de unge større handlemuligheder i samfundsregi."

(Kommentar:

Samfundet er ofte forkert på den, fordi der desværre sjældent er tale om en reel gensidig respekt mellem de "normale" og det "skæve" i det danske samfund – vi vil tilsyneladende ikke acceptere de unge som de nu engang er og selv ønsker at være. Men det er sundt for de unge i Gaderummet - som så mange andre skæve eksistenser - at de ikke vil finde sig i ikke at blive respekteret - de kræver plads til at være sig selv.

side 78-79

"I forhold til omgivelserne er det centralt at unge har haft problemer med at finde sig til rette med et voksenliv som hverken de selv eller omgivelserne kan acceptere. På samfundsniveau må man søge at tænke i, hvordan disse grupper kan integreres i meningsfulde sammenhænge med et udviklingsperspektiv, som ikke bare opleves som en nedværdigende parkering af bistanndsklienter.

Stigmatiseringen har forskellige udtryk. Det er ikke kun en udefra kommende dom. Det kan lige såvel være et identitetsskabende fællesskab i form af afstandtagen til omgivelserne. I Gaderummet forekommer stigmatiseringen i begge retninger."

(Kommentar:

Nej, slet ikke "lige såvel". Men kun i det omfang samfundet selv ikke har accepteret de unge som de selv vil anerkendes.

Hans Hauge har defineret kultur således:

Kulturens funktion er at én gruppe udelukker en anden. Og socialisering/læring defineres af nogle som at kunne differentiere/skelne. Hvis dette er sandt er jeg som civilisationskritisk antipædagog fristet til at foreslå kultur erstattet med liv!

A. S. Neill's læremester Homer Lane: Når man arbejder med unge, så er man enten med dem eller imod dem." Apropos, må jeg

indrømme at Kalle Birck Madsen stort set lever op til dette. Men **Rapportens uigennemtænkte krav om, at Kalle Birck-Madsen skal fungere som advokat og anklager for de unge samtidig er en falliterklæring af rang overfor de unge!** Det krav håber jeg Kalle vil gi´ fingeren - for de unges skyld!

Skriv gerne hertil på

admin@just-well.dk

[Hjem](#)

[Bekæmp censur! - Resist Censorship!:](#)